12/03/2019

“Για να μιμηθούμε τον Κύριο επινοήθηκε από τους αγίους Αποστόλους η νηστεία της Τεσσαρακοστής”

/ Γνώμες

Θα συνεχίσουμε και σήμερα, αγαπητέ αναγνώστη με την παράθεση αποσπασμάτων από τον Συναξάρι της Κυριακής της τυρινής.

«Οι άγιοι Πατέρες μας τοποθέτησαν την ανάμνηση της εξορίας του Αδάμ πριν ακριβώς από την αγία Τεσσαρακοστή. Αυτό το έκαναν για να μας δείξουν έμπρακτα πόσο ωφέλιμο είναι το φάρμακο της νηστείας στην ανθρώπινη φύση και πόσο μεγάλο κακό είναι η πολυφαγία και η παρακοή στο λόγο του Θεού. Αμέτρητα είναι όλα όσα έγιναν για τον Αδάμ! Όλα αυτά όμως τα αφήνουν στην άκρη οι θεοφόροι Πατέρες μας και μας παρουσιάζουν τον ίδιο τον Πρωτόπλαστο. Πόσο μεγάλο κακό έπαθε, επειδή δε νήστεψε για λίγο και εξ αιτίας αυτού πόσο κακό προξένησε στην ανθρωπότητα. Με όλα αυτά μας δείχνουν ότι πρώτη εντολή του

Θεού στο ανθρώπινο γένος ήταν το αγαθό της νηστείας.

Γι’ αυτή την απόλαυση του Αδάμ ο Κύριος νήστεψε σαράντα μέρες κι έγινε (σαν νέος Αδάμ) υπάκουος στην εντολή του Θεού. Για να μιμηθούμε, λοιπόν, κι εμείς τον Κύριο μας Ιησού Χριστό επινοήθηκε από τους αγίους Αποστόλους η νηστεία αυτή της αγίας Τεσσαρακοστής. Έτσι, αυτό που έπαθε τότε ο Αδάμ (έχασε την αφθαρσία) με το να μη φυλάξει την εντολή, θα το κερδίσουμε τώρα εμείς τηρώντας αυτή τη νηστεία.

Άλλωστε, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενο Συναξάριο, αυτός ήταν και ο σκοπός των αγίων Πατέρων να μας παρουσιάσουν στο Τριώδιο μια περίληψη των όσων έκανε ο Θεός για τον άνθρωπο από την αρχή μέχρι το τέλος. Επειδή, λοιπόν, η αίτια όλων των συμφορών μας ήταν αυτή η παράβαση, εξαιτίας της οποίας διώχθηκε από τον Παράδεισο της τρυφής ο Αδάμ, γι’ αυτό το λόγο την έβαλαν τώρα στην αρχή για να τη θυμόμαστε και να αποφύγουμε κι εμείς το ίδιο σφάλμα, την παρακοή. Κι ακόμη, για να μη ζηλέψουμε με κανέναν τρόπο τη γαστριμαργία και την έλλειψη εγκράτειας του Αδάμ.

Ο Αδάμ πλάσθηκε την έκτη ήμερα από το χέρι του Θεού. Ο Θεός τον τίμησε του έδωσε την εικόνα Του με το εμφύσημα Του. Τότε του έδωσε και την εντολή. Κι ο Αδάμ έζησε μέσα στον Παράδεισο έξι ώρες. Έπειτα όμως παρέβη την εντολή κι εξορίστηκε από εκεί…

Μερικοί λένε ότι το δένδρο εκείνο της παρακοής ήταν συκιά, επειδή, μόλις κατάλαβαν οι Πρωτόπλαστοι ότι ήταν γυμνοί, χρησιμοποίησαν τα φύλλα της και σκέπασαν τη γύμνια τους. Γι’ αυτό, συνεχίζουν, την καταράστηκε και ο Χριστός, επειδή έγινε αιτία της αμαρτίας. Κι είναι αλήθεια ότι η συκιά έχει μερικά στοιχεία που είναι σχετικά με την αμαρτία. Πρώτα απ’ όλα ο καρπός της έχει γλυκύτητα, όπως και η αμαρτία. Έπειτα, τα φύλλα της είναι τραχιά. Τέτοια τραχύτητα δημιουργεί και η αμαρτία με τις τύψεις της συνειδήσεως. Επίσης ένα άλλο γνώρισμα της συκιάς είναι το κολλώδες, γιατί το γάλα που βγαίνει απ’ αυτή, είναι ουσία κολλητική. Έτσι κάπως είναι και η αμαρτία αφού τη διαπράξει κανείς, στη συνέχεια μένει προσκολλημένος σ’ αυτήν. Υπάρχουν, βέβαια, και κάποιοι που υποστήριξαν -χωρίς όμως να έχουν δίκιο- ότι το δένδρο της παραβάσεως ήταν η σαρκική μίξη του Αδάμ και της Εύας…

Επειδή, λοιπόν, με το να μη νηστέψει μία φορά ο Αδάμ πάθαμε τόσα πολλά, προβάλλεται τώρα στην αρχή της Τεσσαρακοστής η σχετική ιστορία. Στόχος της είναι, ενθυμούμενοι εμείς πόσο κακό έφερε η έλλειψη της νηστείας, να την υποδεχθούμε με χαρά και να την τηρήσουμε, κι αυτό που δεν κατάφερε ο Αδάμ, τη θέωση, εμείς να το πετύχουμε. Ναι! Να το πετύχουμε κλαίγοντας και νηστεύοντας

και ταπεινούμενοι, μέχρις ότου μας επισκεφτεί ο Θεός! Γιατί χωρίς αυτά δεν είναι εύκολο να λάβουμε αυτό που χάσαμε.

Πρέπει επίσης να ξέρουμε ότι η αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ένας αποδεκατισμός (=τό ένα δέκατο περίπου) όλου του χρόνου. Οι Εβραίοι πρόσφεραν στο Θεό το ένα δέκατο απ' ότι είχαν. Έτσι ας κάνουμε, λοιπόν, κι εμείς για κάθε ετήσια περίοδο της ζωής μας. Γνωρίζοντας οι Πατέρες μας ότι εξ αιτίας της ραθυμίας μας δεν αποφασίζουμε να νηστέψουμε όλο το χρόνο και να απέχουμε από τις κακές μας συνήθειες, επινόησαν αυτή τη νηστεία της Τεσσαρακοστής σαν μία εποχή θέρους και πνευματικής καρποφορίας για τις ψυχές μας. Ας την προσφέρουμε, λοιπόν, στο Θεό, όπως οι Εβραίοι προσέφεραν στο Θεό το ένα δέκατο της σοδιάς τους, όταν συγκέντρωναν τα γεννήματά τους στην εποχή της συγκομιδής. Ας προσπαθήσουμε να την τηρήσουμε με ακρίβεια. Και όσα άτοπα πράξαμε όλη τη χρονιά, ας τα εξαλείψουμε τώρα με συντριβή καρδίας και ταπεινούμενοι με τη νηστεία. Βέβαια, και τις άλλες τρεις νηστείες πρέπει να τηρούμε, δηλαδή των αγίων Αποστόλων, της Θεοτόκου και των Χριστουγέννων, αφού οι Πατέρες μας καθόρισαν τις τέσσερις αυτές νηστείες, μία για κάθε εποχή του έτους... Γι αυτό και οι Πατέρες μας συνδύασαν τώρα την εξορία του Αδάμ με την αρχή αυτής της νηστείας». Αμήν.